

Skogssnuvan.

Skogssnuvan.

Min gubbes far var ute och högg ved på ett stort fälle. Då kom det till honom ett fruntimmer, som han väl kände. Jag tror, att hon hette Lena. "Jaså, du är ute och går, Lena", sa far. Och som han nämnde henne vid namn, högg han sig i knäet. Då for fruntimret iväg neråt fället och skrattade så lett, så lett, så lett. Det var naturligtvis skogssnuvan, som hade tagit Lenas gestalt.

fm
Ulla
Hörländer
1929

-2- uppt. Bengt Eriksson
Ola och Kristina Jonasson
Född 1851 Hörländer

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2653

Sjörå.

Sjörå.

Min far var soldat, och hans far var korpral.
De bodde vid en sjö, och där fanns det sjörå. Om de tog in
en spann vatten om kvällarna, så kunde de höra, hur de kom
in om kvällarna och slafsade, så det lät som stora kalvar.
Det var inget annat än de loje sjöråna.

Smil

Mors 2. d.

Närhanda o. a.

1929

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

-3-

Alfred - B. Söderberg

2653

Bror Kristina Jonsson
f. 1857 i Närhanda

Älvadansen.

Älvadansen.

Det var en som hade ett mycket gott musiköra. Och han gick utmed en älv och hörde Näcken spela en lätt'er låt. Den tog han upp och lärde sig. Och sen spelade han den låten på lekstugorna. Han kallte den älvaleken eller älvadansen. De har diktat en visa om det med samme låt till melodi. Det tror jag åtminstone. Men jag kan bara de första orden, och de var så: "Näcken han spelar på böljan den blå".

- 4 -
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2653

Varsel.

Varsel.

När de åt kvällsmat om julafton, kunde de gå ut och titta in genom fönstret. Den som satt utan huvud, dog under året. Att det slår in, har min far sett exempel på många gånger.

2653

Årsgång.

Årsgång.

Far var med en gubbe, som alltid gick års-
gång. De kallte honom Humplingen. Far brukade alltid få föl-
ja med honom. Men innan de gick, förmanade han alltid far
och sa : "Vad du än får se, så får du inte ~~skrika~~ skrat-
ta eller säga något utan bara gå ~~sk~~ rakt fram". Hade han
gjort det, vet ingen, vad som hade tagit vid honom, för det
var ju den onde de hade att göra med.

Far talade många gånger om det där. Först de var

utkomna - de gick på var sin sida av vägen - mötte
de enliten råtta, som drog ett stort hölass efter sig.

Ett litet stycke därifrån mötte de en stor likfärd.
De bar en sån där ~~stora~~ likbår, som de alltid hade vid be-
gravningar förr. Men allihopa var bara som skuggor. Fast
jag tror bestämt, att han sa, de kände dom i alla fall.

Sen kom de till ett stort gärde. Och där fick de hö-
ra en massa folk, som var ute och skärde och slog i gräset.
Det skulle betyda, att det blev ett gott år, påstod far.

Sen kommer jag inte ihåg han talade om mer. De vän-
de kanske förresten sen, och gick hem igen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2653

Kungl. Kongl. Bibliotek

*Ber. Mästare Jonasson
född 1854 i Härlunda*

Svartkonst.

Svartkonst.

Det fanns präster förr, som hade studerat i svartkonstskolor och lärt sig svartkonst. Men det var bara såna, som hade stor motståndskraft mot det onda, som fick gå igenom de skolorna.

Det skulle finnas såna skolor i Tyskland på en plats, som de kallade Wittenberg.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En präst, som kunde stå på predikstolen
och säga om en själ kom till himmelen
eller till helvetet.

En präst, som
kunde stå på
predikstolen
och säga om en
själ kom till
himmelen eller
helvetet.

Mi' mor talade om, att det var en präst, som kunde stå på predikstolen och säga, om en själ kom till himmelen eller helvetet, när han hade begravt en människa. Han brukade gå på kyrkogården var evigaste natt och studera bland de döda. Och då skickade hans fru ner sin dräng till kyrkogården för att se ~~feter~~ efter, vad han hade för sig. Och när drängen kom frågade prästen : "Vem är du ? " Dräng-

en svarade inte, och då sjönk han till den första leden.

"Vem är du ? ", frågade prästen igen. Drängen svarade inte, och då sjönk han till knäna.

"Säger du inte ditt namn, och vem du är, skall du sjunka", sa prästen. Men drängen svarade ändå inte, och då sjönk han, så stor han var.

Mi mor sa namnet på den däre prästen också, men jag kommer inte ihåg vad han hette.

En gång skojade de med honom och begravde en levandes människa, och ville han skulle säga, vart hennes själ hade kommit. Men det kunde förstås inte prästen, ~~frå~~ för hon var ju inte död. Fast det tövade inte många minuter, ~~för~~ förrän han kunde upplysa dom om, att själen gått till helvete. Mänskan dog medan de stod och pratade. Så hon fick ~~straff~~ straff, för att hon hade velat fresta Gud.

2653

LITENS-REKORDSÄKTETS
REKORDSÄKTETS

Drängen ser Djävulen, när han får titta un-
der prästens kappa.

Drängen ser
Djävulen, när
han får titta
under prästens
kappa.

Det var en dräng, som tjänade hos en präst. En lördagskväll ville drängen gå på dans, fastän han visste, att prästen inte var hågad för att släppa iväg honom på sådant. Han gick i alla fall in och frågade, om han kunde få gå. "Det får du", sa prästen, "men jag följer med".

När de kom fram dit, där dansen var, höll de på att dansa älvadansen. Det hörde de. Och då ställde de sig utanför fönstret. Och prästen lät drängen titta in under sin kap-

pa. Då såg han djävulen mitt ibland dom, som dansade. Han satt där mitt inne i rummet och drev på dom med en piska, så de kunde inte stanna. Då rusade prästen in och skar av strängarna på spelemannens fiol. Och sen höll han en predikning för dom.

Men efter den dan ville inte drängen gå på dans mer.

2653

RECEIVED
1913

Tjuvnad.

Tjuvnad.

2653

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tjuvnad.

Tjuvnad.

Donatorn Nils Gummessons föräldrar voro mycket fattiga, och till jul hade de bara ett enda fläskastyrcke. Detta blev stulet ifrån dem, och de kunde spåra tjuvens steg till rika bönder, som inte behövde stjäla något fläsk utan som hade mer än vad de behövde. Då gick de till pastor Lindblad och frågade, vad de skulle göra. Han sade: "Vi skulle nog kunna skaffa det tillbaka, om vi ville, men det ska vi inte göra, utan vi låter Gud straffa!" Han syftade då på, att de kunde

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

be Harald lägga ut för tjuven, som då blev tvungen att gå tillbaka med det stulna.

Sen kom Nils Gummesson till Amerika. En tid efter kom det en paket till dem, som hade stulit fläsket. De trodde, att det var en present till smågräbborna, så de revo upp paketen redan vid posten vid Johan Olssons. Men det var mest bara papper, och allra innerst låg bara några fläskaskären (svålar) och en svinarumpa.

/Nils Gummesson har skänkt en stor donation till Härlunda socken, vars avkastning går till fattiga änkor i socknen. N. G. ligger begravd på Härlunda kyrkogård, och på hans gravsten står "Donatorn. Nils Gummesson"./

2653

LANDS RÄTT
FOLKMANERÅDET

Auktioner.

På auktionerna förr skulle de ha en sup för var sak de köpte. De kallte dom slagsuppar.

Och när auktionen var slut, så dansade de och spelade och söp och slogs och fälades och for illa.

Auktioner.